

D. N.

8/9 1948

Fräckhet

Den kampanj om folkpartiets valkostnader som regeringsorganet bedrivit med undanskjutande av alla sakfrågor har nu helt brutit samman. Tidningen har uppgivit att folkpartiets Stockholmsavdelning disponerat över fyra miljoner kronor under första halvåret i år. Den godtog inte den uttryckliga dementin från direktör Bergvall, avdelningens ordförande. Därför har intyg i saken givits av en auktoriserad revisor; intyget visar att folkpartiet i Stockholm under angiven tid disponerade 263.000 kronor för valändamål och 84.000 kronor för sin ordinarie verksamhet. Det av Morgon-Tidningen angivna beloppet var mer än tio gånger för högt.

För alla människor som böjer sig för klara bevis är därmed saken klar, men otroligt nog söker Morgon-Tidningen i stället för att utan omsvep erkänna misstaget att fortsätta kampanjen. "Givetvis finns", skriver den, "icke någon anledning att rikta invändningar mot den framlagda redogörelsen." Men denna redo-

görelse berör inte, heter det också, den av tidningen erhållna uppgiften att flera miljoner skulle stått till partiets förfogande, en uppgift som saknar alla belägg och vars källa inte antyds. En sådan blandning av inkonsekvens och fräckhet möter inte ofta. Den auktoriserade revisorns redogörelse visar ju just att regeringsorganets uppgifter är felaktiga. Godtages redogörelsen — och att tvivla på dess riktighet vore att beskylla enskilda personer. I ena fallet en auktoriserad revisor, för bedrägeri eller för förfalskning — måste alltså tidningens utan skynt av bevis framförda påståenden tas tillbaka. Ur detta elände söker man rädda sig genom att på en gång erkänna redogörelsens riktighet och stå fast vid den beskyllning som i redogörelsen visas vara felaktig.

Denna förhårdelse klagör att regeringspartiet känner det nödvändigt att använda lögnen, och till och med den avslöjade lögnen, som vapen i striden. Så långt har det gått. De sakliga

positionerna är raserade, en reträttlinje söks i gläpord, förvrängningar och rena osanningar.

Hur svag socialdemokratiens ställning är i fråga om valkostnader och vad därmed sammanhänger har i den genom Morgon-Tidningens kampanj framkallade polemiken blivit klarlagt. Under en femårsperiod har partiet på propaganda lagt ned lågt räknat 20 miljoner kronor. De socialdemokratiska tidningarna finansieras till stor del genom uttaxerade bidrag inte genom frivilligt inköp; enbart Aftontidningen har 1942—1946 kostat mer än sex miljoner i dylika bidrag. I dagens nummer av Dagens Nyheter belyses ytterligare hur det här går till. Det stora flertalet medlemmar är kollektivt anslutna, och pengarna fås fram genom majoritetsbeslut av föreningarna. Många tiotusental arbetare som röstar borgerligt bidrar därför till den socialdemokratiska valkassen. Till och med de utländska arbetare som till-

fälligt är bosatta i Sverige måste hjälpa till att betala den svenska socialdemokratiens propaganda. Och i detta glashus tror man sig kunna klara valet genom stenkastning.

Socialdemokratiens propaganda kan få oerhörda mått på grund av dessa påtrycknings- och likriktningsmetoder. Men värre är att partiet i allt högre grad faller tillbaka på vida betänkligare verksamhetsformer. Arbetarna hotas öppet med repressalier om de inte röstar. Spioneri både gentemot de egna och mot andra partier sätts i system. Över hela linjen framträder konturerna till statspartiet, det enda tillåtna partiet — med majoritetsförtryck i landet och i organisationerna, med genom uttaxering underhållen press, med kontroll av röstlängderna för bestraffning av treds-kande och tveksamma, med kommissarier och spioner. Om detta parti på lång sikt blir statens herre, blir den frihet vi ännu äger om några årtionden ett blekt och förhånat minne.